

Israeli wannemad! Samueli jure kaebama, et ei sanud digust ennem nenda üllespetud kui enne; nemmad hakkasid palluma, et neile saaks kuningas, nenda kui muulge rahwal olli. Se asst pahhandas wägga Samueli meelt, sest ta tundis kül, et nemmad ei tahtnud ennem Jehowat ennestele kuningaks pidada, nemmad piddid mu pagganatte rahwa wisi järrele ennestele kuningast wõtma. Samuel ei tahtnud siis mitte ommast peast ennese nou järrele sedda asja ette wõtta, sepärrast läts ta Jehowa kääst nou küsüma: temma sai siis ka sest õppetust, et Jehowa temmale ütles: Nemmad ei olle find, agga mind on nemmad põlgnud, et ma ei pea nende üle kuningas ollema. Se sanna peäle piddi siis Samuel kül sedda tegema, et ta Israeli rahwale kuningast seä-

seadis, mis Jehowa ommeti neile piddi wõtma, kes se piddi ollema, et ei pidda and rahwal ka mitte keik melewalda ollema omma tahtmisse järrele tehha; nemmad agga piddid sama nähha, mis nemmad ollid teinud. Jehowa sanna peäle kütas siis Samuel rahwale, mis kuningad omma digusse ja wallitsusse polest rahwa kääst keik tahhawad, et se luggu ei polle sedda wisi, kui se, kui sure Jummalal al seisame. Jummalal polle tarwis teniaid, agga ma-ilma kuningattele lähhawad paljo rahwast tarwis, et nende riik saaks hästi üllespetud; sest nemmad ei joua keikis paikus olla, ja tahhawad ommeti, et keik wisi pärrast peab ollema. Olleks Jehowa üksi neile kuningaks jänud, ei siis olleks neil pärrast tarwis elnud nenda nutta ja kaebada wäewalla pärrast;